

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 11 września 2025 roku

Sprawa: Odpowiedź na interpelację nr 11864
w sprawie ograniczenia rozwoju firm
poprzez finansowanie zewnętrzne

Znak sprawy: DD5.054.7.2025

Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 11864 Pana pośła Jacka Tomczaka wyjaśniam, co następuje.

Ad 1

W pierwszej kolejności zauważenia wymaga, że przepisy art. 15c – w brzmieniu obowiązującym w 2021 r. - wprowadzone zostały do ustawy CIT¹ z dniem 1 stycznia 2018 r. na mocy ustawy z 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne². Stanowią one efekt implementacji przepisów dyrektywy Rady (UE) 2016/1164³ dotyczących możliwości odliczania kosztów finansowania dłuższego, w szczególności w postaci odsetek. Główną funkcją tych przepisów jest ograniczenie nadmiernego finansowania działalności podatnika długiem, co skutkuje zniżeniem dochodów wykazywanych w miejscu (kraju), w którym prowadzona jest przez podatnika działalność gospodarcza.

¹ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.)

² Dz.U. z 2017 r. poz. 2175

³ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz. U. U. E. L 193/8)

Z tego względu ustawodawca wprowadził do ustawy CIT limit takiego finansowania dłużnego, jakie może przez podatnika być uwzględniony w jego kosztach uzyskania przychodów. Limit ten odniesiony został do nadwyżki kosztów finansowania dłużnego ponad uzyskane z analogicznych tytułów przychody i wyznaczony uzyskanym za ten sam okres wskaźnikiem EBITDA. Ponadto ustawodawca określił, iż tzw. bezpieczną przystanią będzie kwota nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nieprzekraczająca 3.000.000 zł (art. 15 ust. 14) ustawy CIT. Celem tej regulacji było wyłączenie jej stosowania wobec podatników, u których uzyskana w roku podatkowym trwającym 12 miesięcy nadwyżka kosztów finansowania dłużnego kwoty tej nie przewyższa.

Zmieniony przepis art. 15 ust. 1 ustawy CIT był w praktyce różnie interpretowany. Część podatników zaczęła traktować powyższy przepis jako dający prawo do podwyższenia przez podatnika limitu wynikającego z uzyskanego wskaźnika EBITDA o kwotę 3.000.000 zł. W ocenie tych podatników limit nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, jaka w roku podatkowym może przez podatnika zostać zaliczona do jego kosztów w podatku dochodowym, należy obliczać jako 30% uzyskanego w roku podatkowym EBITDA + 3.000.000 zł.

Celem uniknięcia sporów z podatnikami, których źródłem mogłaby być niewłaściwa interpretacja treści art. 15c ust. 1 ustawy CIT, na mocy ustawy zmieniającej z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw⁴, dokonano zmiany treści tego przepisu i wskazano wprost, że podatnik może zaliczyć do swoich kosztów uzyskania przychodów nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego w limicie wyznaczonym przez wartość 30% uzyskanego w roku podatkowym EBITDA albo skorzystać może z „bezpiecznej przystani”. W celu większej przejrzystości i łatwości określenia wysokości wskaźnika EBITDA zamieszczono w ustawie CIT algorytm służący jego obliczeniu, jednakże wprowadzenie tego algorytmu nie powodowało zmiany w sposobie określenia wysokości EBITDA osiągniętego przez podatnika w roku podatkowym.

Reasumując, dokonane 1 stycznia 2022 r. zmiany w art. 15 ust. 1 na mocy ustawy, do której odwołuje się Pan poseł, wynikały z doświadczeń polskiej administracji podatkowej wynikających z ponad dwuletniego stosowania tych przepisów i miały na celu usunięcie pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych poprzez określenie brzmienia przepisów zgodnego z zapisami dyrektywy Rady (UE) 2016/1164.

Jednocześnie warto w tym miejscu zaznaczyć, że przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 mają charakter regulacji *de minimis*. Wyznaczają one zatem jedynie ogólny, minimalny poziom ochrony przed agresywnym planowaniem podatkowym na rynku wewnętrznym. Konsekwencją powyższego jest możliwość przyjęcia na gruncie krajowym surowszych warunków czy bardziej restrykcyjnych kryteriów przeciwdziałania praktykom unikania opodatkowania, niż przewidziane w jej treści. Charakter dyrektywy jako regulacji *de minimis* zwiększa zakres swobody państw członkowskich w doborze sposobu wdrożenia poszczególnych instytucji prawnych nią przewidzianych.

Ponadto wskazuję, iż aktualne brzmienie przepisu art. 15 ust. 1 ustawy CIT wynika również ze zmiany o charakterze doprecyzowującej wprowadzonej na mocy ustawy

⁴ Dz.U. 2021 poz. 2105.

z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw⁵. Zmiana weszła w życie 26 października 2022 r. i polega na wskazaniu wprost, że podatnik może zastosować limit odliczenia 3 mln zł albo 30% EBITDA, którykolwiek jest w jego przypadku wyższy.

Przedmiotowa zmiana wynikała ze zgłaszanych przez organizacje branżowe wątpliwości oraz zastrzeżeń, iż przy niekorzystnym dla podatników interpretowaniu przepisów w brzmieniu wprowadzonym od 1 stycznia 2022 r., organy podatkowe mogłyby oczekiwać wyłączenia przez podatnika z kosztów uzyskania przychodów mniejszej z powyższych wartości. Ta potencjalna niekorzystna interpretacja polegała na tym, iż podatnik byłby zobowiązany do zastosowania jednocześnie dwóch limitów – kwoty 3.000.000 zł oraz wskaźnika 30% EBITDA, co sprawiałoby, że zawsze obowiązywałby niższy limit kosztów uzyskania przychodu i stąd organizacje branżowe zgłosiły liczne postulaty o doprecyzowanie przepisów. **Przedmiotowa zmiana odpowiadała zatem na zgłaszane postulaty i miała charakter ewidentnie korzystny dla podatnika, który może wykazać wyższe koszty uzyskania przychodu, spośród podanych dwóch kwot.**

Ad 2

Opowiadając na to pytanie, wskazujemy, że do Ministerstwa Finansów nie napływają informacje, iż obecny kształt art. 15c ust. 1 ustawy CIT wpływa na blokowanie nowych inwestycji podejmowanych przez przedsiębiorców.

Ad 3

Odnosnie pytania 3 wskazuję, iż odpowiedź na nie zawarta jest w odpowiedzi na pyt. 1.

Ad 4

W odniesieniu do ostatniego wskazuję, że Ministerstwo Finansów nie planuje obecnie zmian w art. 15c ust. 1 ustawy CIT.

Z wyrazami szacunku,

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów

⁵ Dz. U. z 2022 r. poz. 2180, z późn. zm.